

PLEK HOMO'S IN DE KERK – DECEMBER 2019 - BESLUIT

Notitie t.b.v. vergadering kerkenraad met alle ouderlingen op 16 december 2019, inclusief besluit van deze vergadering.

Aanleiding

Vorig jaar heeft een homoseksueel gemeentelid met een relatie, gevraagd of hij in onze gemeente geloofsbelijdenis mag afleggen. In september van dit jaar hebben twee lesbische vrouwen die met elkaar getrouwd zijn, gevraagd of zij lid mogen worden van onze gemeente en dan ook avondmaal mogen vieren. Ondanks dat we in februari dit jaar besloten om de synode van 2020 af te wachten, omdat de eerste vraag niet meer aan de orde is, voelen we ons toch genoodzaakt om ons gesprek zelf voort te zetten en met een antwoord te komen richting de lesbische vrouwen, en ook anderen die zich nu nog niet actief hebben gemeld bij ons. Daar komt bij dat er ook binnen de gemeente meer (jongere) mensen zijn met een homoseksuele relatie. Hoe moeten wij daar mee omgaan?

Verlegenheid en verdeeldheid

Als kerkenraad hebben we tijdens een aantal avonden met elkaar nagedacht over de vraag welke plek er in onze gemeente is voor homoseksuele broeders en/of zusters met een relatie. We hebben – en dat is gezien de landelijke discussie niet verbazingwekkend – gemerkt dat we hier als kerkenraadsleden verschillend instaan en dat we een stuk verlegenheid ervaren. Dit neemt niet weg dat er een concrete vraag ligt en wij dus wel verder moeten. We beseffen daarbij allemaal dat we het niet hebben over een al dan niet interessant ethisch onderwerp, maar over mensen van vlees en bloed!

Eensgezindheid

Juist nu is het belangrijk om te beseffen dat we, vanwege ons geloof in Jezus Christus, dezelfde blikrichting hebben. Als kerkenraad zullen we daarin de gemeente het goede voorbeeld moeten geven. Wie samenlevende homo's welkom wil heten aan Zijn tafel, doet dat om deze Heer te eren. Wie de diepe overtuiging heeft dat dit voor God niet kan bestaan, doet dat eveneens om deze Heer te eren. Letterlijk zegt Paulus het zo, in Romeinen 14: "Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand van ons sterft voor zichzelf." (Rom.14:6-7) Dat is niet *de conclusie* nadat gebleken is dat we overall hetzelfde over denken. Nee, het is volgens Paulus *het uitgangspunt* waarmee we elkaar benaderen. Van daaruit leest ieder van ons de Bijbel. En zoekt ieder van ons oprecht naar Gods wil. Immers: "Alles wat vroeger is geschreven, is geschreven om ons te onderwijzen, opdat wij door te volharden en door troost te putten uit de Schriften zouden blijven hopen. Moge God, die ons doet volharden en die ons troost geeft, u de eensgezindheid geven die Christus Jezus van ons vraagt. Dan zult u eendrachtig en eenstemmig lof brengen aan de God en Vader van onze Heer Jezus Christus." (Rom.15:4-6)

Maar de Bijbel is toch duidelijk?

Met dat doel voor ogen kan het dus nooit zo zijn dat we ons eigen plan trekken, en overduidelijk onderwijs uit de Bijbel naast ons neerleggen. Als God daarin zegt dat we geen overspel mogen plegen, kan niemand van ons beweren dat overspel 'moet kunnen'. Hetzelfde geldt voor de andere geboden. En eveneens voor het verdere onderwijs dat de Here Jezus en de apostelen ons vanuit die geboden geven. Terecht dus dat we ten aanzien van homoseksualiteit ook serieus willen nemen wat de Bijbel ons hierover leert. En dat we alert zijn of op dit punt tóch ons eigen gevoel of de trend van deze tijd het laatste woord heeft. Dat mag inderdaad niet gebeuren. Alleen moet je dan wel heel zeker weten dat de Bijbel ook het *in liefde en trouw* samenleven van homo's afwijst. En precies daar ontstaan de verschillen. Want is dat wel waar de bekende teksten over gaan?

Leviticus 18:22 en 20:13

Deze twee verzen lijken volstrekt duidelijk. Het gaat niet over specifieke situaties. Nee, heel algemeen wordt verboden dat mannen met elkaar naar bed gaan. Als dat toch gebeurt, is dat 'een gruweldaad'. Tijdens de kerkenraadsvergadering waar Wolter Rose te gast was (16 september 2019) raadde hij sterk het boek 'Geliefden' van Preston Sprinkle aan. Die bespreekt o.a. ook deze teksten uit Leviticus. Toch zijn deze verzen alléén voor Sprinkle nog niet voldoende om te zeggen: de seksuele relatie van homo's kan voor God niet bestaan. (Sprinkle, 106) Sprinkle verwijst met veel respect naar Justin Lee, een christen homo die zijn jarenlange worsteling uitvoerig beschreef in zijn boek 'Verscheurd'. Dat respect heeft ermee te maken dat Lee niet makkelijk allerlei bijbelteksten aan de kant zet om maar een seksuele relatie te kunnen aangaan. Sterker nog, Lee is iemand die *per se* geen keuzes wil maken waarvan hij zeker weet dat God die afwijst. Hij had zich er al bij neergelegd dat een seksuele relatie er voor hem niet inzat. Hoe moeilijk dat ook voor hem was. Maar gaandeweg begint hij twijfels te krijgen bij de bestaande argumenten tegen homoseks. Om te beginnen vraagt hij zich bij de teksten uit Leviticus af: waarom hanteren christenen de ene regel uit dit hoofdstuk nog wél, en de andere niet? Zo vind je in deze hoofdstukken ook verboden ten aanzien van scheren, het dragen van kleding van verschillende stoffen, verschillende gewassen bouwen op dezelfde akker en seksueel contact tijdens de menstruatie. Iets waar christenen vandaag geen probleem meer mee hebben. (Lee, 227) Hoe weet je nu wat vandaag nog wél van toepassing is, en wat niet?

Romeinen 1

Paulus beschrijft hier hoe vrouwen tegen hun natuur in zijn gaan leven, door met andere vrouwen naar bed te gaan. En bij mannen is het hetzelfde verhaal: zij hebben nu seks met andere mannen. Hoe anders heeft de Schepper het ooit bedacht en bedoeld! Tot in de gebruikte woorden voor 'mannen' en vrouwen' toe grijpt Paulus letterlijk terug op het 'mannelijk' en 'vrouwelijk' in Genesis 1. Hetzelfde geldt voor het maar liefst 5 keer gebruikte woord 'beeld', dat teruggrijpt op God die de mens schiep als 'beeld van God'. Tegelijk zegt Paulus nadrukkelijk dat deze mannen en vrouwen de waarheid over God 'ingewisseld' hebben voor de leugen, en dat ze de natuurlijke omgang met mensen van het andere geslacht hebben 'verruild' of 'losgelaten' (Rom.1:26-27). Het lijkt dus een bewuste keus: hetero-mannen en hetero-vrouwen gaan zich op zeker moment homoseksueel gedragen. Maar kun je dat dan wel één op één doortrekken naar mensen die géén keus hebben, maar homo *zijn*? Bovendien komt het homoseksuele gedrag in Romeinen 1 voort uit afkeer van God (Rom.1:24: "Dáárom heeft God hen uitgeleverd aan zedeloosheid."). Maar hoe zit het dan met iemand die overtuigd christen is, en juist wil leven voor de Heer?

1 Korintiërs 6:9 en 1 Timoteüs 1:10

In beide teksten wordt gesproken over 'knapenschenders', als mensen die buiten Gods Koninkrijk vallen / goddeloos zijn. Dat woord komt verder nergens voor, noch in de Bijbel noch in bronnen buiten de Bijbel. Mogelijk heeft Paulus het Griekse woord zelf bedacht. Het is samengesteld uit twee woorden: 'mannelijk' en 'bed' / 'slapen met'. Die twee losse woorden komen ook voor in de Griekse vertaling van het Oude Testament, uitgerekend in Leviticus 18:22 en 20:13. Dat zou erop wijzen dat Paulus hier direct teruggrijpt op het verbod op homoseks dat daar voorkomt. Alleen, zoals al aangegeven, hoe duidelijk is het dat die teksten uit Leviticus ook gaan over homoseksuele gelovigen die in liefde en trouw met elkaar samenleven?

Leesregel bij alle geboden

Alleen vanuit losse Bijbelteksten wordt het dus moeilijk om stellige uitspraken te doen over een homoseksuele relatie in liefde en trouw. We kijken daarom nog een keer naar Paulus' brief aan de

Romeinen. Want daar geeft hij een duidelijke leesregel bij de geboden van onze God. Vanuit wat Jezus al had geleerd. (Matt.22:34-40) Alle geboden die er zijn worden, zo zegt Paulus, samengevat in deze ene uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.' En hij vervolgt: "De liefde berokkent uw naaste geen kwaad, dus de wet vindt zijn vervulling in de liefde." (Rom.13:8-10) Nee, daarmee bedoelt hij niet: als je maar van elkaar houdt, is alles wel goed wat je doet. Paulus heeft het hier over agapè-liefde. "Een term die verwees naar onzelfzuchtige, onvoorwaardelijke, opofferende liefde, het soort liefde dat uit is op dat wat het beste is voor de ander in plaats van op dat wat het beste is voor jezelf. Die vorm van liefde is de vervulling van Gods wet, en volgens Paulus volkomen betrouwbaar in elke situatie." (Lee, 255) Leg deze leesregel naast willekeurig welk gebod, en je zult zien dat het klopt: als je onvoorwaardelijk uit bent op het beste voor de ander, zul je hem inderdaad niet vermoorden, zul je niet van hem stelen, zul je geen overspel plegen (daarmee beschadig je immers je eigen vrouw of man), etc.

Toegepast op homoseksualiteit

Maar een homoseksuele relatie-voor-het-leven dan? Vanuit deze leesregel van de agapè-liefde zou daar niets op tegen zijn, sterker nog: ook in zo'n relatie kan dan Gods wet juist heel goed worden vervuld. Terwijl dat in een *losbandige* homoseksuele levenssfeer (zoals Romeinen 1 die tekent) beslist *niet* het geval is: daar is de ander niet meer dan jouw gebruiksvoorwerp. Dat kan ook niet anders, want deze agapè-liefde van God speelt hier geen enkele rol.

Mag ik er nog anders over denken?

Dit alles betekent dat wij het als kerkenraad niet kunnen verantwoorden om christen-homo's in een seksuele relatie van liefde en trouw af te houden van het avondmaal. Het betekent *niet* dat ieder kerkenraadslid moet vinden dat zo'n relatie van God mag. Het is goed om met elkaar in gesprek te zijn, maar we hoeven elkaar niet koste wat het kost te overtuigen. We zullen ook wie er anders over denkt, van harte aanvaarden. (Rom.14:1)

Thuis in Gods huis

Laten we wel *allemaal* onze homoseksuele broeders en zusters een warm hart toedragen. Uitgangspunt blijft dat ook zij willen leven en sterven voor de Heer (Rom.14:7-8) Jan Mudde schrijft terecht dat God zich laat kennen als een barmhartig en zelfs tegemoetkomend God die rekening houdt met kwetsbare mensen en hen die lijden onder de gebrokenheid van het bestaan. Als mensen moedwillig ongehoorzaam zijn en God niet serieus nemen in wie Hij is, betoont Hij zich de God die niet met zich laat spotten. Werkelijk anders ligt het als mensen kwetsbaar voor Gods aangezicht staan, als het menselijk leven op het spel staat, als er geleden wordt onder de gebrokenheid van het bestaan. Dan betoont God heilig te zijn door verregaand barmhartig en tegemoetkomend te zijn. ('Homoseksualiteit en de kerk', 30)

Besluit, en afronding

We stellen voor om christen-homo's die in liefde en trouw samenleven toe te laten aan de tafel van de Heer Jezus Christus. Daarbij zijn nog niet alle vragen beantwoord, te weten: moeten / mogen homostellen trouwen? en kunnen eventuele kinderen van homostellen worden gedoopt? Op deze vragen hebben we op dit moment nog geen antwoord.

In de vergadering van 16 december 2019 besluiten we als volgt:

- We gaan nog niet over tot formulering van nieuw beleid, maar besluiten wel om in voorkomende situaties, pastoraal maatwerk toe te passen;
- Het besluit zal richting de gemeente worden gecommuniceerd én toegelicht (zie kort verslag van de vergadering van 16 december zoals in het kerkblad gepubliceerd en beschikbaar op de app).